Úloha ZPRA č. 6: Průchod svazku záření beta látkou

Elektrony jako nabité částice mají při průchodu látkou omezený dosah a podél své dráhy přímo ionizují a excitují atomy. Vzhledem k jejich nízké hmotnosti je jejich dráha v látce křivočará, nicméně lze určit maximální dosah, nebo častěji extrapolovaný dosah. Výpočet dosahu na základě lineární brzdné schopnosti je ovšem poměrně komplikovaný a proto bylo k jeho určení nalezeno několik empirických formulí, jako např.:

$$R = 0.412 \cdot T_{\text{max}}^{1.265 - 0.0954 \ln T_{\text{max}}} \quad \left(g \cdot cm^{-2} \right)$$

$$R = 0.543 \cdot T_{\text{max}} - 0.160 \quad \left(g \cdot cm^{-2} \right)$$

$$R = 0.530 \cdot T_{\text{max}} - 0.106 \quad \left(g \cdot cm^{-2} \right)$$

$$(3)$$

$$R = 0.543 \cdot T_{\text{max}} - 0.160 \qquad \left(g \cdot cm^{-2} \right) \tag{2}$$

$$R = 0.530 \cdot T_{\text{max}} - 0.106 \qquad \left(g \cdot cm^{-2} \right) \tag{3}$$

kde R je extrapolovaný dosah v hliníku a T_{max} maximální energie elektronů. Vztah (1) platí pro T_{max} 0,01-3 MeV, (2) pro 1-2,5 MeV a (3) pro 2,5-20 MeV. Zeslabovací křivky pro monoenergetický svazek elektronů a pro záření β se spojitým spektrem se odlišují svým tvarem. Pro spojité spektrum záření β lze značnou část průběhu této křivky popsat exponenciální funkcí

$$N = N_0 e^{-\mu x} \tag{4}$$

kde N je počet elektronů registrovaný ve svazku za vrstvou materiálu, N₀ počet elektronů registrovaný v tomtéž místě, není-li do svazku vložen absorbujícím materiál, μ je součinitel absorpce a x tloušťka vrstvy materiálu. Tato závislost je narušena především pro velmi malé a velmi velké tloušťky.

Nahradíme-li součinitel absorpce hmotnostním součinitelem absorpce $\mu_m = \mu/\rho$, kde ρ je hustota materiálu, kterým svazek prochází, shledáme, že tato veličina téměř nezávisí na složení materiálu, pokud ten neobsahuje vodík, ale je pouze funkcí energie elektronů ve spektru záření β. Přibližně platí vztah

$$\mu_m = 22 \cdot T_{\text{max}}^{-4/3} \quad \left(g \cdot cm^{-2} \right) \tag{5}$$

To je způsobeno skutečností, že interakce elektronů je závislá na hustotě elektronů v látce, čili zeslabení svazku závisí na poměru protonového a nukleonového čísla Z/A, který je pro všechny prvky vyjma vodíku a těžkých prvků z konce Mendělejevovy periodické tabulky roven přibližně 1/2.

Při experimentech týkajících se záření β je třeba mít na paměti, že ionizace a excitace atomů látky nejsou všechny možné interakční procesy. Závažný je též proces buzení brzdného elektromagnetického záření při změnách rychlosti nabitých částic (elektronů) v elektromagnetickém poli atomů. Rovněž je třeba brát v úvahu skutečnost, že vzhledem k rozptylu elektronů, t.j. změnám směru jejich pohybu po

interakci, jsou ve svazku, pokud není úzce kolimován, elektrony nejen se širokým spektrem energií, ale též i se širokým úhlovým rozložením.

Pro detekci β záření je možno použít celou řadu detektorů. Vzhledem k nízké lineární ionizaci těchto částic se nehodí pro jejich detekci pulsní ionizační komory. Detektory s plynovým zesílením, jako proporcionální nebo Geiger – Mullerovy počítače, jsou hojně využívány stejně jako ionizační komory v proudovém režimu. Rovněž scintilátory, zejména organické, jsou vhodnými detektory. Je však třeba, aby zejména pro detekci elektronů s nižší energií, měly tyto detektory velmi tenké vstupní okénko.

Jejich detekční účinnost pro elektrony, které vstoupí do jejich objemu, je prakticky stoprocentní. U GM počítačů je třeba také zavést korekci na mrtvou dobu τd, která je řádu 100 μs.

V praxi nachází zeslabení svazku záření β široké využití v technických aplikacích, hlavně při měření tlouštěk papíru, umělohmotných a kovových folií.

Postup měření a úkoly

- 1/ Změřte zeslabovací křivku β záření ⁹⁰Sr + ⁹⁰Y v papíru pomocí GM počítače. Dobu měření zvolte tak, aby počet detekovaných částic bez stínící vrstvy byl minimálně 100 000
- 2/ Po odečtení pozadí stanovte části experimentálně získané zeslabovací křivky, ve kterých je její průběh přibližně exponenciální a určete z ní hmotnostní a lineární součinitel absorpce odděleně pro β částice ⁹⁰Sr a ⁹⁰Y. Výsledky fitů srovnejte s výsledky podle vztahu (5)
- 3/ Diskutujte vztah mezi počtem detekovaných částic N₀₁ a N₀₂ získaných z prokladů ⁹⁰Sr a ⁹⁰Y podle vztahu (4) a zhodnoť te jejich vztah k aktivitě obou radionuklidů.

Data

90 Sr: $T_{\frac{1}{2}} = 28,82$ let	β-	$T_{\text{max}} = 0,546 \text{ MeV}$
90 Y: $T_{\frac{1}{2}} = 64,06 \text{ hod}$	β-	$T_{max} = 2,288 \text{ MeV}$

Pomůcky

MiniBin NIM rack ORTEC model 4006, zesilovač-jednokanálový analyzátor ORTEC model 590A, čítač ORTEC model 871, zdroj vysokého napětí ORTEC, sonda pro β záření s okénkovým GM počítačem, sada papírových destiček, mikrometr, olověný stínící domek s vestavěným kolimátorem, zdroj záření ⁹⁰Sr + ⁹⁰Y.